

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS OCHRONNY**
WZORU UŻYTKOWEGO (19) **PL** (11) **70336**

(21) Numer zgłoszenia: **125327**

(22) Data zgłoszenia: **11.07.2016**

(13) **Y1**

(51) Int.Cl.
G09F 1/06 (2006.01)
A47F 5/11 (2006.01)

(54)

Stojak ekspozycyjny

(43) Zgłoszenie ogłoszono:

15.01.2018 BUP 02/18

(45) O udzieleniu prawa ochronnego ogłoszono:

30.11.2018 WUP 11/18

(73) Uprawniony z prawa ochronnego:

**WERNER KENKEL SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ
ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ, Krzycko Wielkie, PL**

(72) Twórca(y) wzoru użytkowego:

ADAM MARCZUK, Leszno, PL
DOMINIK ZIELIŃSKI, Włoszakowice, PL

PL 70336 Y1

Opis wzoru

Przedmiotem wzoru użytkowego jest stojak ekspozycyjny przeznaczony do eksponowania reklam i informacji w punktach sprzedaży stanowiący lekką konstrukcję przestrzenną wykonaną z tektury, kartonu lub tworzywa sztucznego. Stojak posiada konstrukcję zapewniającą możliwość wielokrotnego użytku z możliwością ręcznego rozkładania i składania.

Znana jest z opisu polskiego wzoru użytkowego nr PL68068Y1 konstrukcja stojaka wykonanego z co najmniej jednego arkusza materiału zasadniczo sztywnego zginanego posiadającego stronę odczytową, zaopatrzonego w sprężyste taśmy do zginania strony odczytowej tego arkusza oraz elementy wsporcze dla utrzymania strony odczytowej w stanie wygiętym. Rozwiązanie to charakteryzuje się tym, że wykrój arkusza korpusu w stanie rozłożonym podzielony jest na moduły utworzone wzdłuż poziomych szerokich linii gięć i pionowej linii gięcia. Arkusz posiada zakładki oddzielone liniami gięć od powierzchni modułów umożliwiające klejenie arkusza w zamkniętą bryłę a element wsporczy umożliwiający utrzymanie stojaka w stanie roboczym w postaci bryły stanowi odrębny wykrój łączony trwale do wewnętrznej powierzchni arkusza za pomocą zakładki. Powierzchnia elementu wsporczego po przeciwległej stronie w stosunku do zewnętrznej krawędzi zakładki posiada łukową linię gięcia oddzielającą zakładkę elementu wsporczego od jego części owalnej ograniczonej z drugiej strony zewnętrzną łukową krawędzią. Zakładka elementu wsporczego posiada na obu końcach zaczepy z otworami, w które wprowadza się element sprężysty, natomiast część owalna elementu wsporczego zaopatrzona jest w haczyk z otworem, przez który przewleka się element sprężysty.

Celem wzoru użytkowego jest opracowanie stojaka ekspozycyjnego o lekkiej i prostej konstrukcji, umożliwiającej jego bezproblemowy transport, łatwe rozkładanie i składanie oraz optymalne wykorzystanie w punktach sprzedaży.

Stojak ekspozycyjny o korpusie wykonanym z co najmniej jednego arkusza materiału zasadniczo sztywnego zginanego i składanego wzdłuż linii gięć, posiadającego stronę odczytową, na którą nanosi się wydruki lub inne elementy reklamowo-informacyjne, zaopatrzonego w elementy wsporcze dla utrzymania stojaka w położeniu roboczym, w którym przyjmuje postać bryły otwartej z dwóch stron, którego wykrój arkusza korpusu w stanie rozłożonym podzielony jest na moduły utworzone wzdłuż poziomych szerokich linii gięć i pionowej linii gięcia, oraz posiada zakładki umożliwiające klejenie arkusza w zamkniętą bryłę według wzoru użytkowego charakteryzuje się tym, że posiada dwa elementy wsporcze wierzchnie oraz dwa elementy wsporcze spodnie o tych samych wymiarach. Elementy te umożliwiają utrzymanie stojaka w stanie roboczym w postaci bryły. Każdy z nich stanowi odrębny wykrój łączony trwale do wewnętrznej powierzchni arkusza za pomocą zakładki mocującej. Krawędź zewnętrzna tej zakładki w stanie sklejonym jest umiejscowiona ściśle w znaczniku w taki sposób aby naprzemiennie umiejscowione względem pionowej linii gięcia arkusza: element wsporczy wierzchni oraz element wsporczy spodni znajdowały się na tej samej wysokości względem szerokich linii gięć. Dla zapewnienia stabilności stojaka po złożeniu niezbędne jest aby przy górnej i dolnej krawędzi arkusza znajdowały się po jednej parze elementów wsporczych wierzchniego i spodniego. Powierzchnia elementu wsporczego wierzchniego posiada dwie krótkie linie gięcia oraz znajdujące się między nimi wycięcie łukowe, które tworzy nakładkę łukową i dzieli element wsporczy wierzchni na zakładkę dużą oraz część półkolistą. Natomiast powierzchnia elementu wsporczego spodniego posiada jedną długą linię gięcia, która dzieli element wsporczy spodni na zakładkę dużą oraz część półkolistą z centralnie umieszczonym otworem. Zakładka duża obu elementów wsporczych posiada pośrodku dolnej krawędzi zaczep z otworami zaczepów, w które wprowadza się element sprężysty.

Korzystnie jest, gdy szerokość części półkolistej jest równa wymiarowi przekroju poprzecznego bryły powstałej po złożeniu arkusza.

Korzystnie również jest gdy zaczepy obu elementów wsporczych posiadają nacięcia biegnące od ich krawędzi zewnętrznej do otworu co umożliwia zaczepienie w otworze elementu sprężystego. Element sprężysty stanowi gumowy pasek o zamkniętym obwodzie.

Niewątpliwą zaletą rozwiązania jest jego odporność na uszkodzenia a co za tym idzie żywotność konstrukcji, która mimo ewentualnych przegniecień jest w pełni funkcjonalna.

Przedmiot wzoru użytkowego jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia arkusz korpusu wykroju w stanie rozłożonym, fig. 2 wykrój elementu wsporczego w stanie rozłożonym, fig. 3 przedstawia element sprężysty w postaci gumowego paska o zamkniętym obwodzie, fig. 4 przedstawia wykrój arkusza korpusu z zamocowanymi rozłożonymi elementami wsporczymi, fig. 5 przedstawia wykrój arkusza korpusu z zamocowanymi rozłożonymi elementami wsporczymi i założonym elementem

sprężystym, fig. 6 uwidacznia widok stojaka w postaci złożonej od góry, natomiast fig. 7 to widok poglądowy złożonego stojaka.

Stojak ekspozycyjny według wzoru użytkowego ma w postaci złożonej kształt bryły o przekroju eliptycznym otwartej z dwóch stron, posiadającej zewnętrzną powierzchnię ekspozycyjną, na którą nanosi się nadruki lub inne elementy reklamowo informacyjne, a w stanie rozłożonym wykroju składa się z co najmniej jednego arkusza 1 posiadającego co najmniej jedną powierzchnię ekspozycyjną, podzielonego na prostokątne moduły 2 utworzone wzdłuż poziomych szerokich linii gięć 4 i pionowej linii gięcia 5, przy czym arkusz 1 po jednej stronie posiada zakładki 6 oddzielone liniami gięć 7 od krawędzi prostokątnych modułów 2 umożliwiające klejenie arkusza 1 w zamkniętą bryłę. Zakładki 6 rozchodzące się na zewnątrz prostokątnych modułów 2 są klejone do wewnętrznej powierzchni prostokątnych modułów 2 wzdłuż krawędzi zewnętrznych 8 modułów 2 znajdujących się po drugiej stronie pionowej linii gięcia 5. Elementy wsporcze wierzchnie 11 oraz elementy wsporcze spodnie 12 umożliwiające utrzymanie stojaka w stanie roboczym w postaci bryły o przekroju stożkowym stanowią odrębny wykroj klejony do wewnętrznej powierzchni arkusza 1 za pomocą zakładki mocującej 11, której zewnętrzna krawędź 12 w stanie sklejonym jest równoległa do poziomej linii gięć 4 i znajduje się dokładnie w znaczniku. Po przyklejeniu załadek mocujących 11, zakładki duże 16 naprzemiennie umieszczonych elementu wsporczego wierzchniego 9 oraz elementu wsporczego spodniego 10, skleja się ze sobą w taki sposób aby do siebie przylegały. Wówczas oba elementy wsporcze 9 i 10, tworzą koło wpasowujące się w przekrój bryły. Zakładki duże 16 obu elementów wsporczych 9 i 10, skierowane do wnętrza bryły, posiadają centralnie umieszczone przy krawędziach zaczepy 20. Zaczepy 20 posiadają otwory zaczepów 21, w który wprowadzany jest element sprężysty 22. Zaczepy 20 posiadają nacięcia 23 biegnące od ich krawędzi zewnętrznej do otworu 21, co umożliwia zaczepienie w otworze elementu sprężystego 22, który jest gumowym paskiem o zamkniętym obwodzie. Element ten zamocowany w otworach 21 zaczepów 20 obu par sklejonych ze sobą elementów wsporczych, stabilizuje bryłę stojaka poprzez ściąganie par naprzemiennych elementów wsporczych. We wzorze użytkowym arkusz 1 podzielony jest na osiem prostokątnych modułów 2, przy czym do jego wewnętrznej powierzchni przyklejone są dwa elementy wsporcze wierzchnie 9 oraz dwa elementy wsporcze spodnie 10. Każdy z nich przykleja się parami mieszanymi naprzemiennie wzdłuż poziomej linii gięcia 4, jeden wzdłuż linii gięcia 5 znajdującej się w górnej części stojaka a drugi wzdłuż linii gięcia 3 znajdującej się w niższej części stojaka. W położeniu roboczym stojaka skleione ze sobą części półkoliste 17 przyjmują położenie optymalnie prostopadłe do osi pionowej stojaka a zewnętrzna łukowa krawędź elementów wsporczych wierzchniego 9 i spodniego 10 opierają się o wewnętrzną powierzchnię arkusza 1 nadając bryle stojaka przekrój o kształcie koła. Kształt wykroju arkusza 1, kształt wykrojów elementów wsporczych 9 i 10, rozłożenie znacznika 3, linii gięć 4, 5, 7, 13, 18 na obu wykrojach, odpowiedni kształt i wielkość nakładki łukowej 15 oraz rozłożenie otworów 21 i 23 w zaczepach 20 elementów wsporczych 9 i 10 służących do mocowania elementu sprężystego 22, zapewniają stabilność kolumny o przekroju w kształcie koła w położeniu roboczym a jednocześnie zapewniają możliwość złożenia stojaka do postaci płaskiej. Złożenie następuje poprzez ręczne pociągnięcie elementu wsporczego spodniego za pomocą otworu 19, co spowoduje złożenie się konstrukcji stojaka do postaci prostokątnej paczki. Postać płaska elementu rozporowego nie jest stabilna. W trakcie transportu może być blokowana za pomocą taśm, opasek, gumek lub innymi znanymi sposobami. W trakcie rozkładania stojaka z pozycji płaskiej do roboczej proces zatrzymuje się gdy części półkoliste dwóch elementów wsporczych tworzą w przybliżeniu koło prostopadłe do osi symetrii stojaka. Taka pozycja dzięki elementowi sprężystemu jest stabilna. Przygotowywanie stojaka do użycia obejmuje po kolei zadrukowywanie powierzchni ekspozycyjnej arkusza, sztancowanie arkusza z powierzchnią ekspozycyjną, odrębne sztancowanie arkusza elementu wsporczego, przyklejanie elementu wsporczego do wewnętrznej powierzchni arkusza za pomocą zakładki małej elementu wsporczego, zamocowanie elementu sprężystego w otworach zaczepów elementu wsporczego, zaklejenie całego standu za pomocą załadek zewnętrznych prostokątnych modułów, harmonijkowe złożenie do postaci płaskiej. Stojak może mieć różną wysokość i wielkość. Konstrukcja stojaka i możliwość jego ściśnięcia do postaci płaskiej, w której jest utrzymywany za pomocą elementów blokujących umożliwia transport i składowanie stojaka. Po otwarciu konstrukcja stojaka łatwo formuje się w postać złożoną przestrzenną i jest gotowa do ekspozycji. Dzięki temu oszczędzamy czas, unikamy komplikacji montażowych i transportowych, czytania instrukcji i delegowania do tych czynności wyspecjalizowanych pracowników.

Zastrzeżenia ochronne

1. Stojak ekspozycyjny o korpusie wykonanym z co najmniej jednego arkusza materiału zasadniczo sztywnego, zginanego wzdłuż linii gięć, posiadającego stronę odczytową, na którą nanosi się wydruki lub inne elementy reklamowo-informacyjne, zaopatrzony w elementy wsporcze dla utrzymania stojaka w położeniu roboczym, w którym przyjmuje postać bryły otwartej z dwóch stron, którego wykrój arkusza korpusu w stanie rozłożonym podzielony jest na moduły utworzone wzdłuż poziomych szerokich linii gięć i pionowej linii gięcia, oraz posiada zakładki umożliwiające klejenie arkusza w zamkniętą bryłę, **znamienny tym**, że posiada dwa elementy wsporcze wierzchnie (9) oraz dwa elementy wsporcze spodnie (10) o tych samych wymiarach, umożliwiające utrzymanie stojaka w stanie roboczym w postaci bryły, z których każdy stanowi odrębny wykrój łączony trwale do wewnętrznej powierzchni arkusza (1) za pomocą zakładki mocującej (11), której mała krawędź zewnętrzna (12) w stanie sklejonym jest umiejscowiona ściśle w znaczniku (3) w taki sposób aby naprzemiennie umiejscowione względem pionowej linii gięcia (5) arkusza (1) element wsporczy wierzchni (9) oraz element wsporczy spodni (10) znajdowały się na tej samej wysokości względem poziomych linii gięć (4), po jednej parze przy górnej i dolnej krawędzi arkusza (1), przy czym powierzchnia elementu wsporczego wierzchniego (9) posiada dwie krótkie linie gięcia (13) oraz znajdujące się między nimi wycięcie łukowe (14), które tworzy nakładkę łukową (15) i dzieli element wsporczy wierzchni (9) na zakładkę dużą (16) oraz część półkolistą (17), natomiast powierzchnia elementu wsporczego spodniego (10) posiada jedną długą linię gięcia (18), która dzieli element wsporczy spodni (10) na zakładkę dużą (15) oraz część półkolistą (17) z centralnie umieszczonym otworem (19), a zakładka duża (16) obu elementów wsporczych (9, 10) posiada pośrodku dolnej krawędzi zaczep (20) z otworami zaczepów (21), w które wprowadza się element sprężysty (22).
2. Stojak według zastrz. 1, **znamienny tym**, że szerokość części półkolistej (17) jest równa wymiarowi przekroju poprzecznego bryły powstałej po złożeniu arkusza (1).
3. Stojak według zastrz. 1, **znamienny tym**, że zaczepy (20) obu elementów wsporczych (9, 10) posiadają nacięcia (23) biegnące od krawędzi zewnętrznej zaczepów do otworu (19) co umożliwia zaczepienie w otworze elementu sprężystego (22).
4. Stojak według zastrz. 1, **znamienny tym**, że element sprężysty (22) stanowi gumowy pasek o zamkniętym obwodzie.

Rysunki

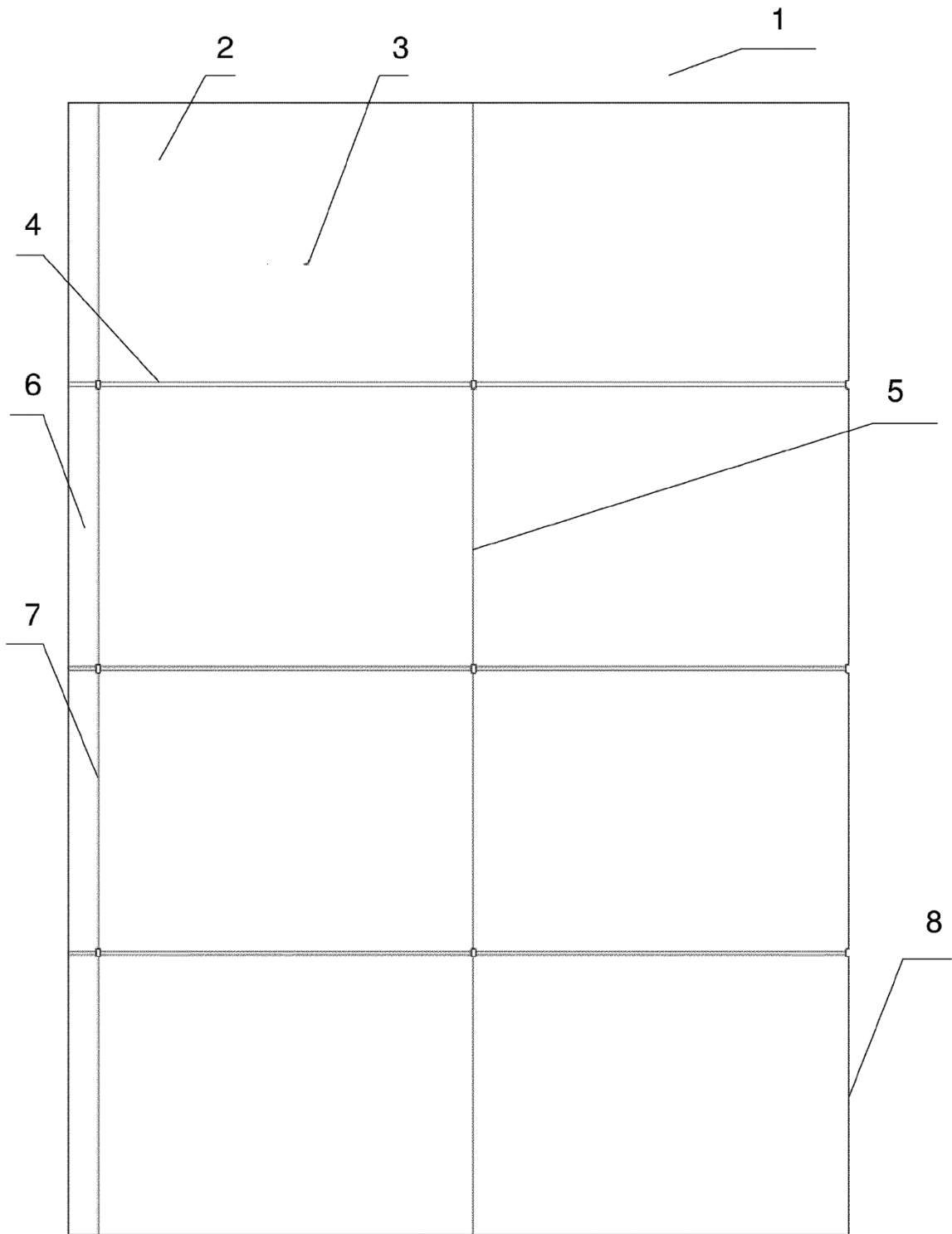
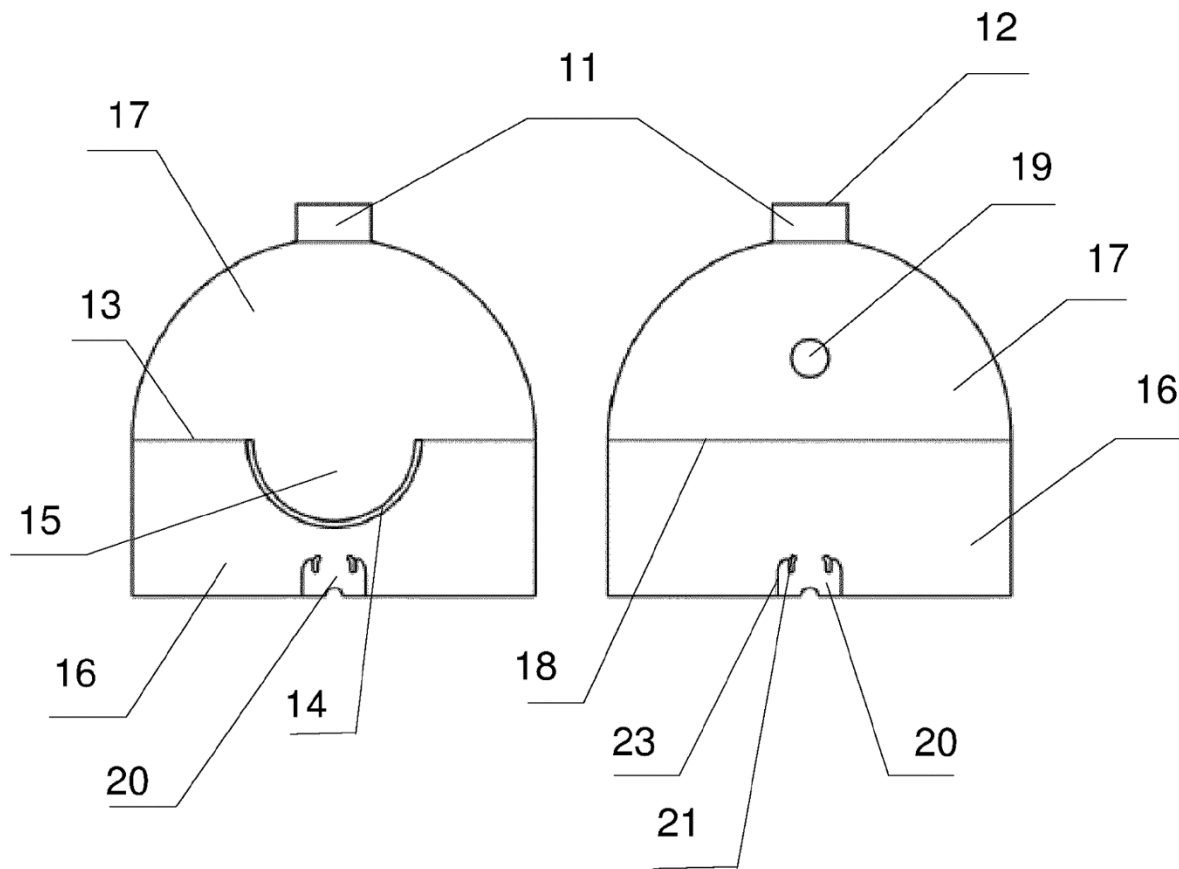
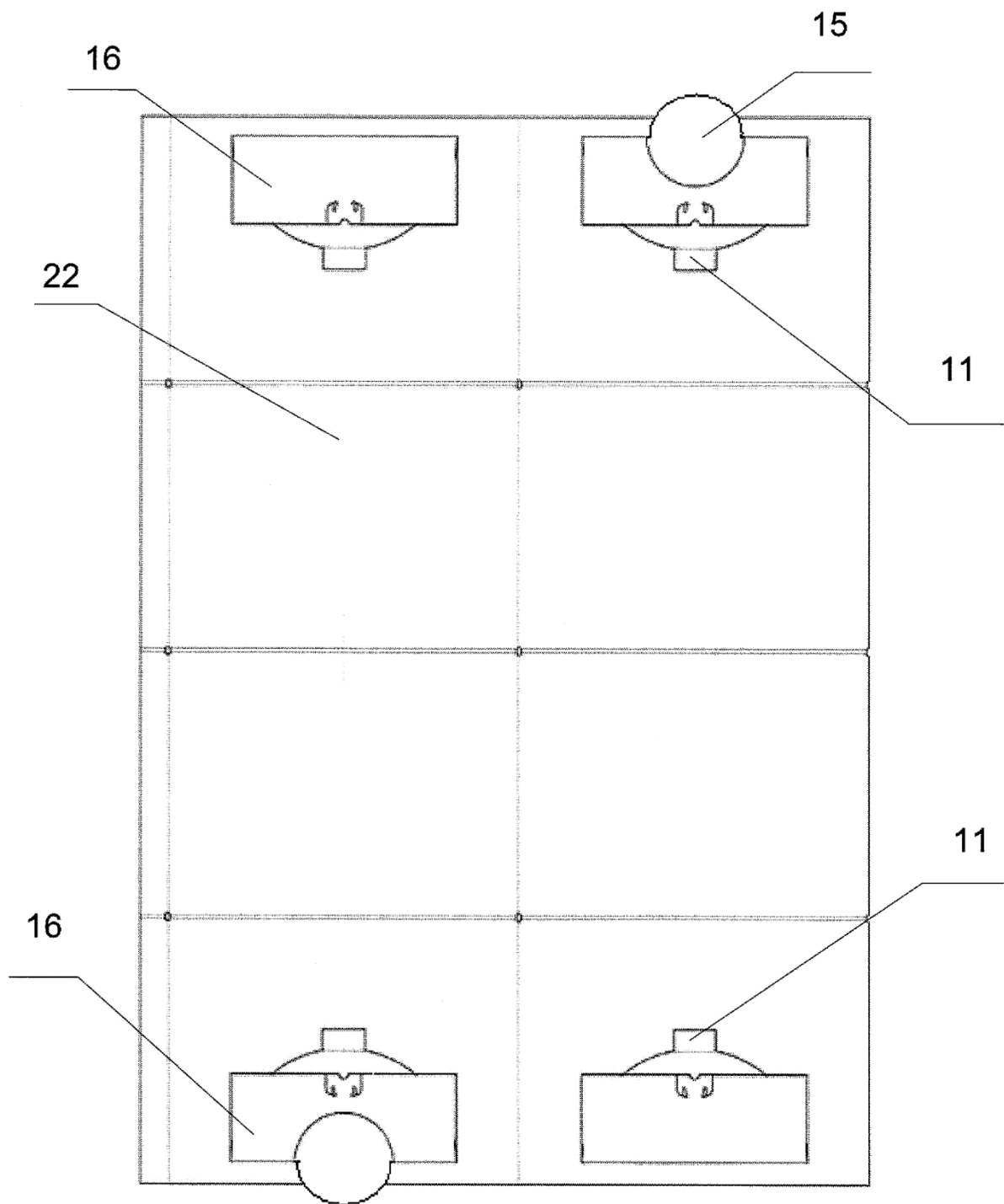
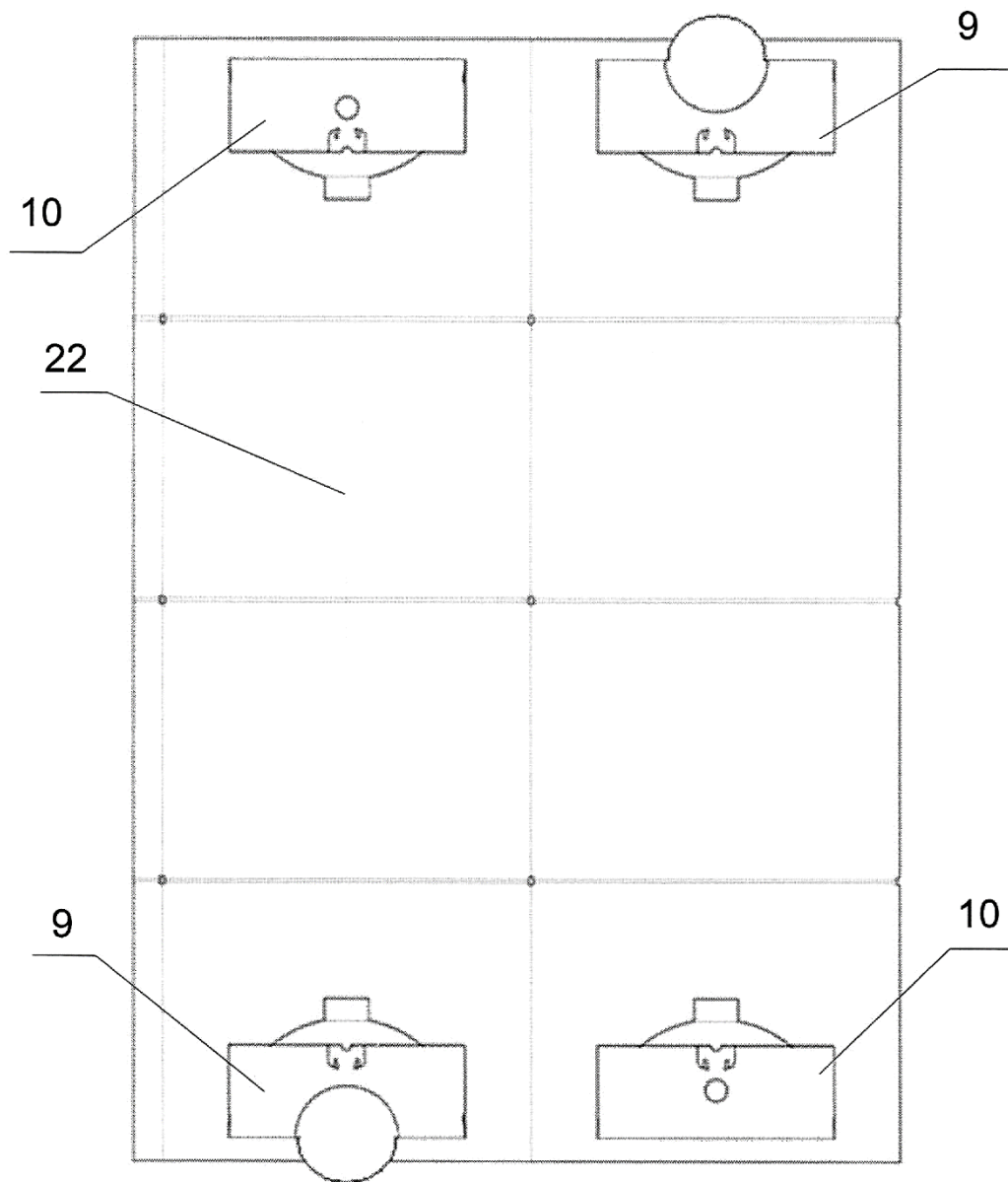
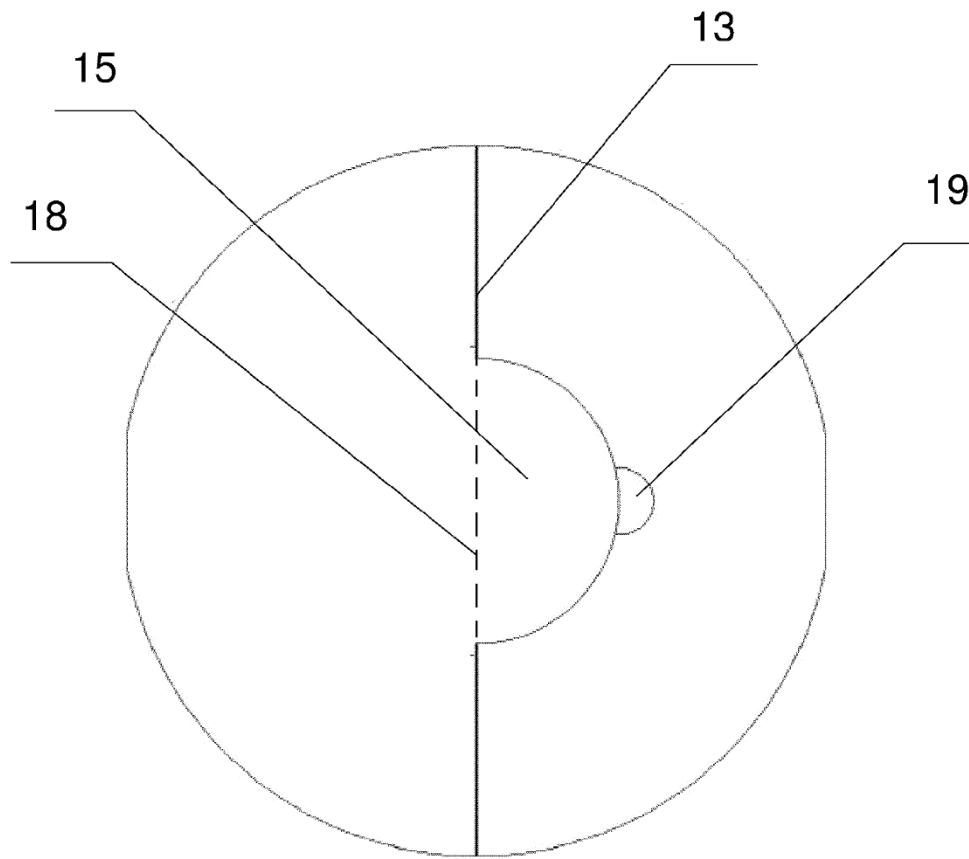

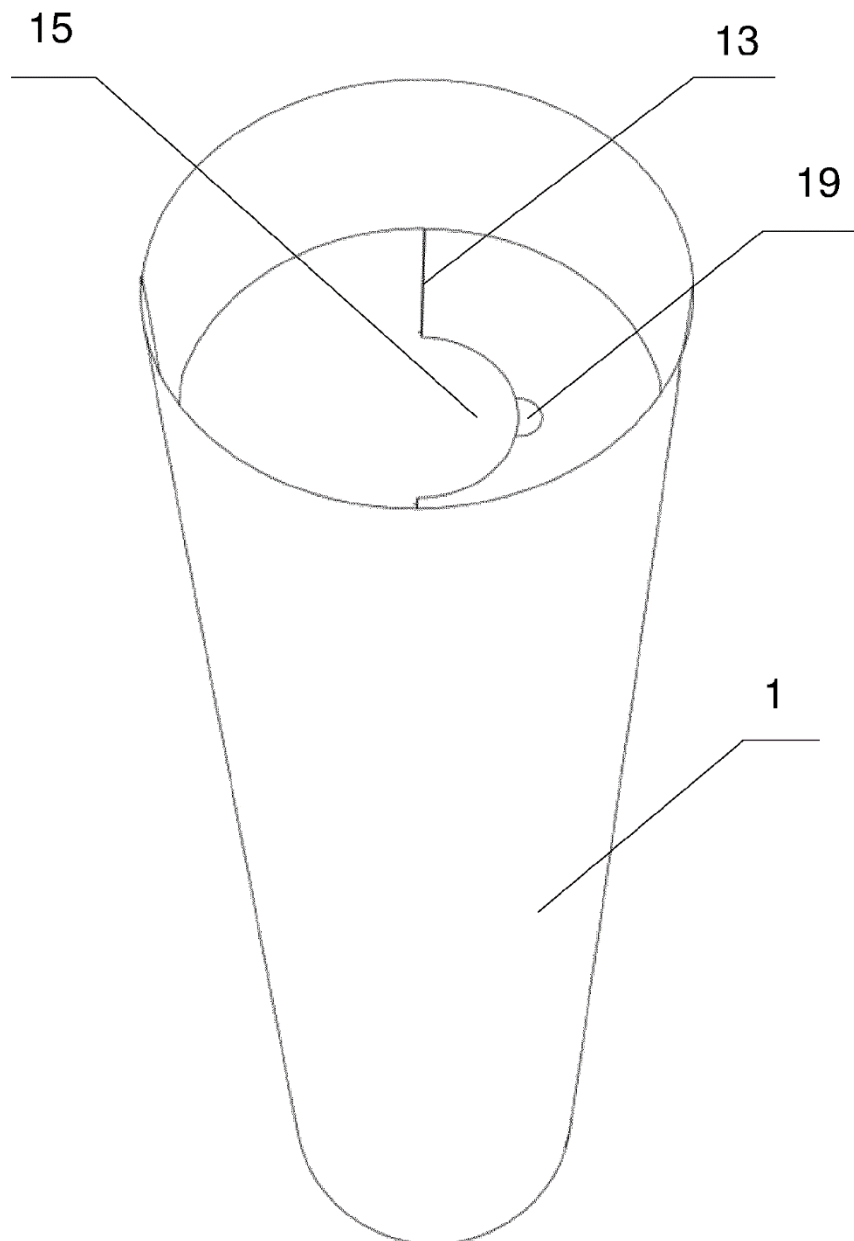
Fig. 1

Fig. 2**Fig. 3**

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

Fig. 7